

съ никакви държавни граници и да е обща за всички православни християни⁴⁾.

§ 105. — II. Св. Синодъ.

Като най-висше църковно учреждение, чийто членове, отъ гледище на каноническото право, сж всички епархийски архиереи, св. Синодъ се състои отъ „Екзархъ“ като неговъ прѣдседателъ и четворица „засѣдатели“, избрани отъ всичкитѣ епархийски митрополити за 4 години.

Св. Синодъ е законенъ прѣдставителъ на всички епархийски митрополити; нему е повѣрено върховното управление на „Екзархията“, т. е. на всички епархии, съставлящи Православната българска църква (чл. чл. 2, 4 и 7 отъ екзархийския уставъ)¹⁾.

По своята сжщностъ функциитѣ на „св. Синодъ“ сж управителни, контролни и сждебни.

1. Управителни. — На първо мѣсто стои дѣйността на „св. „Синодъ“ по отношение избирането и назначаването на главнитѣ църковни органи. Така, извънъ чиновницитѣ и служащитѣ при санодалната канцелария, които св. Синодъ назначава и уволнява своевластно, сжщиятъ извършва подготовителната работа по избирането на „Екзархъ“; увѣдомява правителството за това и моли за надлежно разрѣшение; кореспондира съ епархийскитѣ митрополити за сжщата цѣль; посрѣднички за свикването на епархийскитѣ избиратели на мѣстни събори и свиква „общия съборъ“, който въ съгласие съ даденото отъ правителството одобрение избира Екзарха. Сжщо така „св. Синодъ“ подготвя и ръководи избирането както на синодалнитѣ архиереи, така и на митрополититѣ; назначава въ споразумѣние съ правителството деня за избирането на „епархийски духовни и мирски избиратели“ (чл. 61 *ibid.*) и подканва за избирането на „църковни настоятелства“ (чл. 87 *ibid.*), като при това утвърждава избора на митрополититѣ

⁴⁾ Вж. *D-r Zankoff* въ цитираното съчинение, стр. стр. 67 слѣдн. и 79 слѣдн.

¹⁾ До колко св. Синодъ, въ съставъ отъ петъ души, има пълната църковна власть и слѣдователно отъ гледище на българското каноническо право „Архиерейскитѣ съборъ“ се явява като институция безъ опрѣдѣлена и непрѣдвидена въ екзархийския уставъ компетенция, се води споръ. По вѣлроса срв *Zankoff*, *ibid.* стр. стр. 146 слѣдн. Екзархийскитѣ уставъ отъ 1871 и 1883 г. г. прѣдвиждаше „Архиерейски съборъ“. Слѣдъ освобождението на България такъвъ бѣ свиканъ въ 1910 г.